

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. С. , 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Г. Н.
като разгледа докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно наказателно дело № 20213420200278 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

Жалбоподателят – ЯНК. ИВ. ЯНК., ЕГН ***** от гр. В. ул.”М.” № 2, вх.Е, ет.5, ап.45, в качеството си на управител на „С. Ян-99“ ЕООД обжалва Наказателно постановление № СС-16/ 26.03.2021г. на началника на РДНСК– С., с което □ е било наложено административно наказание- глоба в размер на 1 000 / хиляда / лева за извършено нарушение по чл.159, ал.4 от ЗУТ. Жалбоподателят твърди, че атакуваното наказателно постановление е издадено в нарушение на процесуалните и материални изисквания на закона. Оспорва изцяло АУАН и НП и моли съда да отмени изцяло обжалваното от него НП.

Ответникът – РДНСК– С., надлежно уведомен, не се явява представител, вместо тях юрисконсулт Д.К., упълномощена и приета от съда. Моли съда да потвърди изцяло обжалваното НП и излага доводи в тази насока.

Жалбоподателят- Я.Я., редовно призована, не се явява, вместо нея процесуален представител- адв.И.К. от АК-В., упълномощена и приета от съда. Моли съда да отмени изцяло обжалваното от тях НП, като излага доводи в тази насока.

В съдебно заседание бяха призовани в качеството им на свидетели лицата И. Д. К.–актосъставител и К. Й. К.- свидетел по акта. Същите се явиха и дадоха своите показания добросъвестно, като съда ги прие и приобщи като доказателства по делото.

РП-С.- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира становище по делото.

След даване ход на делото проц.представител на жалбоподателят заяви, че поддържа жалбата в цялост, така както е предявена и не възразява да се приемат предявените с нея писмени доказателства.

Проц.представител на АНО заяви, че оспорва жалбата в цялост и я счита за неоснователна.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

При извършена проверка на 31.08.2020г. от служители при РДНСК - С. на място и по документи на строеж "Външно кабелно електрозахранване 0,4кV от ТП „Младежки дом” до ново електромерно табло пред УПИ XII-3921, 3923, кв.106 по плана на гр. С.“ с дължина L=160,67m, с местоположение: от ПИ 66425.500.3975, през ПИ 66425.500.5122, 66425.500.5093 до ПИ 66425.500.3921 по КК и КР на гр. С., община С., област С., съгласно: Договор за обществена поръчка № ** от 24.04.2018г., Допълнителни споразумения №1 от 23.04.2019г. и №2 от 24.04.2020г. към него и Поръчка за доставка № 4500109531 от 22.05.2019г. за строителен надзор, сключени с възложителя „ЕРП Север” АД, е бил съставен Констативен протокол /КП/ № СН-III-130 от 31.08.2020г. с направени следните констатации:

На строителната площадка не се работи.

Монтирано е било ново електромерно табло тип ЕТ 10М+2Т в УПИ XII-3921, 3923 /в ПИ 66425.500.3921 по КК и КР на гр. С.- частна собственост/, във входа на новата жилищна сграда на три етажа с мансарден етаж със заведение за обществено хранене и магазин в партера, в отклонение от одобрения инвестиционен проект /по съгласувания и одобрен на 14.04.2020г. ИП, таблото е предвидено на фасадата на жилищната сграда, а общата дължина на трасето на кабела е 160,67м, преминаващо през имоти както следва: 7,58 м - в общинска публична собственост – ПИ 66425.500.3975 за младежки дом; 36,86 м - в общинска публична собственост - ПИ 66425.500.5093 ул. „Л.Каравелов“; 116,23 м - в общинска публична собственост - ПИ 66425.500.5122 - ул. „С. Велики“.

Общата дължина на изпълненото трасе на захранващия кабел NAYY-j 4x95mm² от ТП „Младежки дом“ до новото табло е приблизително 180,00м, което било видно и от представения Акт обр. 12 от 31.07.2020 г. за установяване на всички видове СМР, подлежащи на закриване и Декларация за произход от 24.02.2015 г. - превод, издадена от ген. директор на ICME ESKAB SA- Румъния, с местонахождение както следва: в общинска публична собственост – ПИ 66425.500.3975 за младежки дом, в общинска публична собственост - ПИ 66425.500.5093- ул.“Л.Каравелов“ и в общинска публична собственост -

ПИ 66425.500.5122- ул. „С. Велики“, която дължина не съответства на дължината на трасето в одобрения проект /160, 67м/.

Установен е бил строеж с нарушение по смисъла на чл.224, ал.1, т.2 от ЗУТ във връзка с чл.154, ал.2, т.8 от ЗУТ, изпълнен при съществени отклонения от съгласувания и одобрен ИП и издаденото Разрешение за строеж № 48/19.06.2020г., влязло в сила на 08.07.2020г., а именно: промяна в местоположението и трасето на общи мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура.

Строежът бил завършен.

С КП № СН-III-130 от 31.08.2020 г. е установено, че за извършените СМР в периода от 29.07.2020 г. до 31.08.2020 г. са представени:

-Акт обр. 12 от 31.07.2020г. за изтеглен кабел NAYY-j 4x95mm² с дължина 180,00м, заземителен кол, PVC тръби ф110 мм, сигнална PУC лента, пясък и бетон;

-Сертификат за контрол № 097/ 12.08.2020 г. на орган за контрол „ЕЛ“ от вида С, с приложени Доклад от контрол на съпротивлението на защитни заземителни уредби № 097-1/ 12.08.2020г.,

-Доклад от контрол на съпротивление на изолацията № 097-2/ 12.08.2020 г.

Видно от представените документи, към момента на проверката, не е била представена Заповед № 3 от 30.07.2020 г. за спиране изпълнението на строежа.

За установените нарушения на разпоредбите на чл. 154, ал. 5 от ЗУТ във връзка с чл. 154, ал. 2, т. 8 от ЗУТ, извършени от управителя на строителния надзор - инж. ЯНК. ИВ. ЯНК., от длъжностни лица при РДНСК С. е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № СС - 29 от 08.09.2020 г. Административнонаказателното производство по това нарушение е приключило с издадена Резолюция № СС-29-ДНСК-8/01.03.2021 г. от административнонаказващия орган - Зам.-началник на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/.

Според проверяващите органи, видно от възражение с изх. № 285 от 18.09.2020 г., заведено в РДНСК С. с вх. № РС-СС-175-00-712 от 21.09.2020 г. и гореописаните: Заповед № 3 от 30.07.2020 г. и Акт обр.10 от 30.07.2020г., съставени във връзка с подписването на Констативен акт обр.3 и заснемането на изпълненото трасе на кабела във връзка с чл.54а от ЗКИР, /което кореспондира със заверката от 29.07.2020г. на контролираното ниво: изпълнен провод в Раздел III, т. 1.2 от Протокол обр. 2а от 14.07.2020г./, налице е било удължаване на трасето на кабела, което представлявало съществено отклонение от одобрения инвестиционен проект по чл.154, ал.2, т.8, изискващо процедура по чл.154, ал.5 от ЗУТ, за което строителството е спряно.

Съгласно внесеното възражение с вх. № РС-СС-175-00-712 от 21.09.2020 г. и приложените към него документи, според становището на проверяващите органи налице е било извършено нарушение от лицето упражняващо строителен надзор /СН/, изразяващо се в неспазване разпоредбата на чл. 159, ал. 4 от ЗУТ, а именно: управителят на „С. Ян-99“ ЕООД, в качеството му на длъжностно лице, представляващо строителния надзор, в тридневен срок от установяване на съществените отклонения от строителните книжа да изпрати в РДНСК - С. протокол за установяване на същите.

Горните обстоятелства са били описани и нарушението е било установено с Констативен протокол от 25.09.2020г., съставен от длъжностни лица при РДНСК - С. за гореописания строеж. Нарушението е било извършено от инж. ЯНК. ИВ. ЯНК. след 30.07.2020 г., в качеството □ на длъжностно лице - управител на „С. ЯН - 99“ ЕООД, гр. В., тъй като периодът, в който е следвало да уведоми РДНСК - С. е бил от 31.07.2020 г до 03.08.2020 г. вкл, тъй като тридневният срок е изтекъл на 02.08.2020 г. /неделя/, а нарушението се явява довършено с изтичане на определения срок, т.е. в първия присъствен ден - 03.08.2020 г. /понеделник/.

До нарушителя инж. ЯНК. ИВ. ЯНК. е била изпратена Покана за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с изх.№ РС-СС-175-00-385/25.09.2020 г., като същата е била получена на 28.09.2020 г., видно от известие за доставяне № ИД PS 7500 00NYBF4.

След неявяване на извършителя на административното нарушение за съставяне на АУАН, е бил съставен Акт № СС-41/15.10.2020 г. в отсъствие на нарушителя, въз основа на съставения Констативен протокол от 25.09.2020 г. и на основание чл. 36 и следващите от ЗАНН.

АУАН-ът е бил връчен по надлежния ред на 27.11.2020 г. и е бил подписан лично от нарушителя инж. ЯНК. ИВ. ЯНК..

Съгласно Констативен протокол от 01.12.2020 г., съставен от длъжностни лица в РДНСК - С., срещу Акт № СС-41/15.10.2020 г. в законоустановения срок е постъпило писмено възражение с изх. № 347 от 30.11.2020 г. от инж. ЯНК. ИВ. ЯНК., заведено в РДНСК - С. с вх. № РС-СС-175-00-939/02.12.2020 г., с приложени към него документи: Писмо № 243 от 30.07.2020 г.

В постъпилото възражение нарушителят дал следните обяснения:

„.....Във връзка с направеното заснемане на обекта на 29.07.2020 г. за заверка на Констативен акт /образец 3/ и предоставяне на документация за удовлетворяване изискванията на чл. 54а от ЗКИР, се констатира, че е налице удължаване на дължината на кабела, като това изисква и удължаване на трасето, в което следва да се положи кабела и да се проведе процедура по чл. 154, ал.2, т. 8 от ЗУТ.

Поради тази причина издадох Заповед № 3 от 30.07.2020 г. за спиране изпълнението на строежа. Съставих Акт обр. 10 от 30.07.2020 г. за установяване състоянието на строежа при спиране на строителството, съгласно изискванията на Наредба № 3. Още на същата дата уведомих строителя „ЕЛ“ ЕООД и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД с писмо изх. № 242/30.07.2020 г. Тези документи са приложени в административната преписка.

В изпълнение на задължението си по чл. 159, ал. 4 от ЗУТ уведомих и РДНСК С. с писмо с изх. № 243/30.07.2020 г.

И двете писма изх. № 242/30.07.2020 г. и изх. № 243/30.07.2020 г. са изпратени по пощата на същата дата 30.07.2020 г., т.е. преди изтичане на законоустановения срок 03.08.2020 г. Защо писмото до РДНСК С. не е приложено към административната преписка не мога да посоча, но това не може да ми се вмени в отговорност.“

Административнонаказващият орган не е бил съгласен с направените възражения, тъй като и предвид направените в КП № СН-III-130 от 31.08.2020г. и КП от 25.09.2020 г. констатации, Заповед № 3 от 30.07.2020 г. за спиране изпълнението на строежа не е била представена като наличен документ към деня на проверката от 31.08.2020 г., а в един по-късен момент- към дата 18.09.2020 г. с внесеното възражение с изх. № 285 от 18.09.2020 г., заведено в РДНСК - С. с вх. № РС-СС-175-00-712 от 21.09.2020 г.

Според АНО недоказано било твърдението на нарушителя, че в изпълнение на задължението си по чл. 159, ал. 4 от ЗУТ е уведомила РДНСК - С. с писмо с изх. № 243/30.07.2020 г. за въпросната Заповед № 3 от 30.07.2020 г., в законоустановения тридневен срок от нейното издаване, предвид липсата на документ /известие за доставяне, обратна разписка/, удостоверяващ изпращането на писмо с изх. № 243/30.07.2020 г. по пощата.

С горното деяние според АНО, инж. ЯНК. ИВ. ЯНК. с ЕГН *****, с адрес: гр. В., ул. М. № 2, вх. Е, ет. 5, ап. 45, община В., област В., която във функциите си на управител на „С. ЯН - 99“ ЕООД, с ЕИК **, със седалище и адрес на управление: гр. В., р-н О., ул. „Г. Б.“ №90, ет.5, ап. 14, дружество упражняващо строителен надзор, е нарушила разпоредбите на чл. 159, ал.4 от ЗУТ, като не е изпълнила задължението си, вменено с горесцитираната разпоредба, а именно, в случай, че при проверката на достигнатите проектни нива се установят съществени отклонения от строителните книжа, лицето, упражняващо строителен надзор, спира строителството със заповед, която вписва в заповедната книга на строежа и съставя протокол за установените отклонения, който в тридневен срок изпраща в регионална дирекция за национален строителен контрол и с бездействието си е осъществила състава на чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди

доводите на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока за обжалване по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от процесуално легитимна страна.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

По първото възражение в жалбата, поддържано и в съдебно заседание от проц.представител на жалбоподателя- за това, че в АУАН-ът не ставало ясно за какво нарушение е бил съставен, тъй като в нормата на чл.159, ал.4 от ЗУТ имало три хипотези, настоящия съдебен състав счита за неоснователно. Съобразно нормата на чл.159, ал.4 от ЗУТ „В случай че при проверката на достигнатите проектни нива се установят съществени отклонения от строителните книжа, лицето, упражняващо строителен надзор, спира строителството със заповед, която вписва в заповедната книга на строежа, и съставя протокол за установените отклонения, който в тридневен срок изпраща в регионалната дирекция за национален строителен контрол“. Тълкувайки горесцитираната норма от ЗУТ е видно, че в случая не се касае за три отделни хипотези, а за поредица от действия, които следва да извърши лицето, упражняващо строителен надзор. При неизпълнението на всяко едно от тези дължими действия ще бъде налице нарушение на нормата на чл.159, ал.4 от ЗУТ, тъй като същите са предписани от законодателя като задължителни и кумулативни предпоставки, т.е. дължимо поведение/ поредица от действия, които следва да извърши това лице при наличието на предпоставките в нормата на чл.159, ал.4 от ЗУТ. В тази връзка настоящия съдебен състав счита, че не е налице соченото от страна на жалбоподателя нарушение в АУАН-ът, тъй като се касае за кумулативно дадени предпоставки, при неизпълнението на която и да е от тях ще бъде налице нарушение по чл.159, ал.4 от ЗУТ.

Второто възражение в жалбата е, че в обжалваното НП, АНО за първи път внася факти и обстоятелства, които не са посочени в АУАН-ът. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно, тъй като в обжалваното НП АНО се е възползвал от нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, като е счел, че нарушението е установено по безспорен начин и е описал дори с ненужни факти и обстоятелства, но пък съвсем подробно и подредено хронологично установената фактическа обстановка и извършените действия от страните. На първо място следва да се посочи, че нарушението е било в достатъчна степен и правилно описано и характеризирано с нужните реквизити и признаци още при съставянето на АУАН, тъй като е видно и от самия него / приложен към делото / , че актосъставителя при изготвянето на АУАН следва да опише кои законови разпоредби е нарушил жалбоподателя, а не състава на кое административно нарушение е осъществил. Процесуалния представител на жалбоподателя неправилно и съвсем погрешно прави това възражение, тъй като разликата между нарушени разпоредби и осъществено нарушение е очевидна и едното е от компетенцията на актосъставителя, докато другото е само и единствено от компетенцията на АНО. Негово е задължението да квалифицира кой състав на административно нарушение и по кой точно текст и от кой точно закон е нарушил чрез поведението си или бездействието

си наказаното лице. В противен случай, ако както изразява становище проц.представител на жалбоподателя актосъставителя квалифицира нарушението, то би се стигнало до превишаване на неговите правомощия.

Следващото възражение на жалбоподателя, депозирано от него в жалбата е, че АНО не бил разгледал подаденото от него възражение във връзка с депозираното писмо. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно, тъй като в обжалваното НП по достатъчно ясен и категоричен начин е записано, че АНО счита за недоказано това твърдение на жалбоподателя, поради липса на доказателства, удостоверяващ изпращането на писмо с изх. № 243/ 30.07.2020г. по пощата. Това обстоятелство беше установено по безспорен начин и в проведеното съдебно следствие чрез разпита на свидетелите по делото. Същото е видно и от приложените по делото доказателства, т.е. настоящия съдебен състав се солидидизира със становището на АНО, че липсват каквито и да е доказателства за това, че въпросното писмо е било изпратено от наказаното лице в законовия срок. Същата заповед е станала известна на проверяващите лица в много по-късен момент чрез подаденото възражение с изх.№ 285/ 18.09.2020г.

Следващото възражение на жалбоподателя е в насока, че АНО неправилно е определил и наказал лицето Я.Я. вместо ЮЛ, което осъществявало строителния надзор. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно, тъй като е неправилен изводът на жалбоподателя, че наказаното лице Я.Я. не може да бъде субект на нарушение по чл. 159, ал. 4 от ЗУТ и следователно не може да носи административно-наказателна отговорност при неспазване на разпоредбата. Последната вменява на лицето, упражняващо строителен надзор, отговорността при достигнатите проектни нива и когато се установят съществени отклонения от строителните книжа, лицето, упражняващо строителен надзор, спира строителството със заповед, която вписва в заповедната книга на строежа, и съставя протокол за установените отклонения, който в тридневен срок изпраща в регионалната дирекция за национален строителен контрол. За неспазването на регламентираната с чл. 159, ал. 4 от ЗУТ отговорност на упражняващите строителен надзор юридически лица не са предвидени отделни административно-наказателни състави в ЗУТ, включително и в специалните такива по чл. 237, ал. 1 и 2 от ЗУТ. Същевременно обаче в чл. 232, ал. 1 от ЗУТ е регламентирана административно-наказателна отговорност за длъжностните лица, каквото по смисъла на чл. 11 от ЗАНН вр. чл. 93, т. 1, б. "б" от НК е и управителят на "С. Ян-99" ЕООД, като приложим към процесния случай е административно-наказателният състав на чл. 232, ал. 1, т. 1 от ЗУТ. Според него се наказва с глоба от 1000 лв. до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице, което не изпълни или изпълни лошо или несвоевременно задължения, възложени му по този закон, актове по неговото прилагане и други правила и нормативи по проектирането и строителството, както и решения и предписания, основани на тях. Регламентираната в специалния закон административно-наказателна отговорност на длъжностните лица – ръководители на търговски дружества, неизпълнили нормативно вменени им задължения /в случая тези на чл.

159, ал. 4 от ЗУТ/, се основава на изричната разпоредба на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН.

Следващо възражение, направено от жалбоподателя е, че не е посочено мястото, където е извършено нарушението, в разрез с изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно, тъй като видно от обжалваното НП в него съвсем ясно и коректно е било описано, че нарушението е било установено на „строеж “Външно кабелно електрозахранване 0,4кV от ТП „Младежки дом” до ново електромерно табло пред УПИ ХП-3921, 3923, кв.106 по плана на гр. С.“ с дължина L=160,67m, с местоположение: от ПИ 66425.500.3975, през ПИ 66425.500.5122, 66425.500.5093 до ПИ 66425.500.3921 по КК и КР на гр. С., община С., област С., съгласно: Договор за обществена поръчка № ** от 24.04.2018г., Допълнителни споразумения №1 от 23.04.2019г. и №2 от 24.04.2020г. към него и Поръчка за доставка № 4500109531 от 22.05.2019г. за строителен надзор, сключени с възложителя „ЕРП Север” АД“.Т.е. АНО абсолютно коректно и точно е посочил мястото, където е било установено нарушението, което се явява и мястото на извършването на нарушението. По този начин съда отхвърля възражението на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН от страна на АНО като неоснователно.

Следващо възражение, направено от жалбоподателя е, че не е била описана датата на извършване на нарушението. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно, въпреки, че срокът в който е трябвало да бъде депозирано уведомлението до РДНСК-С. е бил определен неправилно от АНО, но същото не влияе върху административно-наказателната отговорност на жалбоподателя в степен такава, че да се отмени НП. Нарушението е било извършено от жалбоподателя чрез бездействие, като АНО е определил срок в който е следвало последния да депозира уведомлението си пред РДНСК-С. като период от 31.07.2020г. до 03.08.2020г. Действително при изчисляването на сроковете АНО е допуснал грешка, тъй като ако последния ден на срока е неприсъствен, срокът изтича в първия следващ присъствен ден, съобразно нормата на чл.183, ал.4 от НПК. В тази връзка 3-дневния срок в който е следвало жалбоподателя да депозира уведомлението си до РДНСК-С. изтичал на 02.08.2020г., който е бил почивен ден, поради което е следвало АНО да се съобрази с разпоредбата на чл.183, ал.4 от НПК и да определи като краен срок първия присъствен ден, който при справка с календара за 2020г. е бил 03.08.2020г., т.е. жалбоподателя е имал възможност до края на работния ден на 03.08.2020г. да изпрати уведомлението си, но тъй като същото не е сторено от него в този период, а значително по-късно- към 18.09.2020г. с внесеното възражение с изх.№ 285/ 18.09.2020г., заведено в РДНСК-С. с вх.№ РС-СС-175-00-712 от 21.09.2020г., настоящия съдебен състав счита, че въпреки неправилното определяне на крайния срок в който е следвало да се депозира уведомлението, то същото не влияе върху правото на защита на наказаното лице. В случай, че жалбоподателя е бил депозирал уведомлението си на 03.08.2020г. и ако същото не е било прието от АНО, то тогава позицията на съда би била коренно различна, но не и в настоящия случай при който изобщо такова уведомление не е било изпратено до РДНСК-С. от страна

на жалбоподателя / липсват категорични и безспорни доказателства от които би могъл да се направи безспорния извод, че уведомлението е било изпратено от страна на жалбоподателя до РДНСК-С. в указания от ЗУТ срок /.

Следващото възражение от страна на жалбоподателя е в насока, че неправилно АНО е определил санкционната норма на чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ вместо специалната такава по чл.237, ал.1, т.21 от ЗУТ. И това възражение настоящия съдебен състав счита за неоснователно. Действително с последните изменения на ЗУТ чрез ДВ бр.16 от 23.02.2021г. е въведена нормата на чл.237, ал.1, т.21 който гласи: „Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: ...на лице, упражняващо строителен надзор на строеж, неизпълнило задължение по чл. 159, ал. 4 – в размер от 1000 до 10 000 лв“. Но в случая следва да се има предвид, че нарушението е било извършено от жалбоподателя в периода от 31.07.2020г. до 03.08.2020г., а посочените изменения са били приети в ДВ бр.16 от 23.02.2021г., т.е. към момента на извършването на нарушението тези изменения не са били изобщо действащи. Наказателното постановление е било издадено на 26.03.2021г., т.е. след като вече описаните по-горе изменения са били приведени в действие, тъй като тяхното действие започва от 26.02.2021г., три дни след обнародването им в ДВ. Но въпреки изложеното до тук, нормата на чл.3, ал.2 от ЗАНН е неприложима в настоящия казус. Съобразно същата ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая при наличието на две различни нормативни разпоредби- тази по чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ и тази по чл.237, ал.1,т.21 от ЗУТ, по-благоприятна се явява именно нормата по която е бил наказан жалбоподателя, а именно тази по чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ, тъй като съобразно същата „Наказва се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице, което не изпълни или изпълни лошо или несвоевременно задължения, възложени му по този закон, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и решения и предписания, основани на тях“, докато наказанието, което се дължи при нарушаване на нормата на чл.237, ал.1,т.21 от ЗУТ както стана ясно и по-горе е имуществена санкция в размер от 1000 до 10 000 лева, т.е. нормата на чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ е по-благоприятната за нарушителя и правилно АНО е определил наказанието съобразно нея.

По следващото възражение, направено от жалбоподателя, че поканата за съставяне на АУАН- не му е била връчена лично, настоящия съдебен състав счита за неоснователно. Действително жалбоподателя е бил наказан като ФЛ с административно наказание „глоба“, а поканата за съставянето на АУАН е била връчена на лице от персонала на фирмата му. Но същото не представлява нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на обжалваното НП, тъй като жалбоподателя Я. е наказана действително като ФЛ, но в качеството и на длъжностно лице- управител на търговското дружество към чиито персонал

е и лицето, получило поканата за съставянето на АУАН. Отделно от това и видно от доказателствата по делото е, че жалбоподателя е упражнил правата си по достатъчно ясен и категоричен начин чрез депозираното възражение срещу съставения □ АУАН, т.е. дори и хипотетично да се възприеме за правилен довода на жалбоподателя в тази насока, то този порок не следва да се тълкува от съществените такива, водещи до отмяна на обжалваното НП, тъй като същото не води до невъзможност на жалбоподателя да разбере какво нарушение му се вменява, че е извършил. Следва да се има предвид и обстоятелството, че наказаното лице е организирано и защитата си по достатъчно адекватен начин.

Относно направените възражения от страна на жалбоподателя, че с връчването на АУАН-ът не му е било предоставено да се запознае с приложенията към него, следва да се има предвид, че АНО няма задължение да връчва приложенията към АУАН-ът. С тях наказаното лице би могло да се запознае във всеки следващ момент, стига да е проявил такава воля. По силата на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административно-наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение. Разпоредбата на чл. 224, ал. 2 от ЗУТ, която изисква съставяне на констативен акт е неприложима в производството по ЗАНН, тя се прилага в административното производство по издаване на заповед по чл. 224, ал. 1 от ЗУТ за спиране на строителството и е част от законосъобразността на административния акт, но не и на наказателното постановление.

Съдът намира, че в случая е неприложим института на "маловажен случай" по смисъла на чл. 28, ал. 1, б. "а" от ЗАНН. Съгласно ТР № 1/2007 г. на ВКС преценката на административно-наказващия орган за маловажност на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави за законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Когато съдът констатира, че са налице предпоставките на чл. 28 от ЗАНН, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със закона. Легалната дефиниция на понятието "маловажен случай" се съдържа в чл. 93, т. 9 от НК, чиито разпоредби, съгласно чл. 11 от ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл. 93, т. 9 от НК, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. А според чл. 28, б. "а" от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус - вида на нарушението, начина на извършването му, вида и стойността на предмета му, степента на обществена опасност, моралната укоримост на извършеното и т. н., като се отчитат същността и целите на административнонаказателната отговорност. С оглед горните критерии и съобразявайки фактическите данни по конкретния казус - касае се за нарушение

от длъжностно лице, при изпълнение на неговите функции, засегнати са обществените отношения относно устройството на територията в гр.С., поради което и нарушението не се преценя като маловажно и съдът счита, че в настоящия случай не са налице предпоставките на чл. 93, т. 9 от НК вр. с чл. 11 от ЗАНН. И тъй като нарушението е формално, то чрез неговото извършване не е необходимо да се изследват дали са настъпили други последици.

При това положение, и след като съобразно всички доказателства по делото, настоящия съдебен състав счита, че НП е законосъобразно, правилно, доказано и обосновано. Наложено наказание на жалбоподателя – глоба в размер на 1 000 лева, се явява правилно и законосъобразно, като при определяне неговия размер в минималния такъв на предвиденото в закона са отчетени сравнително ниската степен на обществена опасност на деянието, предвид естеството на строежа и рисковете, свързани с неговото ползване.

При определянето на размера на наказанието административно-наказващия орган се е съобразил с нормата на чл.27, ал.2 от ЗАНН като е отчетел обстоятелствата, че нарушението е извършено за първи път, взел е предвид вида и тежестта на извършеното нарушение и е наложил наказание в минимален размер. Ето защо, доколкото и наложеното наказание е определено в рамките на законово установеното в минимален размер, решаващия орган намира, че наказателното постановление се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено изцяло.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното въз основа на гореизложеното:

В хода на административно– наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от овластено за целта длъжностно лице. Наказателното постановление е издадено в шестмесечния преклузивен срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, от упълномощено лице / приложено е пълномощно по делото /. Спазени са нормите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, като съставеният акт за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление съдържат всички реквизити, посочени в тези норми. Административно – наказващият орган е описал нарушението, квалифицирал е същото от материално – правна страна, респективно е посочил правното основание за ангажиране на обективната отговорност на ЯНК. ИВ. ЯНК..

Според чл.63, ал.3 от ЗАНН в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Според чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въззиваемата страна

искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като взе предвид фактическата и правната сложност на случая, съдът прецени, че жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл.63, ал.3 от ЗАНН във вр. с чл.143 от АПК да заплати на РДНСК- С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева, определено съгласно чл.144 от АПК във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Районен съд- С.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № СС-16/ 26.03.2021г. на началника на РДНСК– С., издадено въз основа на АУАН № СС-41/ 15.10.2020г., с което на основание чл.232, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията е наложено административно наказание- „глоба” в размер на 1 000 / хиляда / лева на ЯНК. ИВ. ЯНК. от гр.В., ул.“М.“ № 2, вх.Е, ет.5, ап.45, ЕГН *****, в качеството □ на управител на „С. ЯН-99“ ЕООД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление- гр.В., р-н О., ул.“Г. Б.“ № 90, ет.5, ап.14 за извършено административно нарушение по чл.159, ал.4 от Закона за устройство на територията като *законосъобразно, доказано, обосновано и правилно.*

ОСЪЖДА ЯНК. ИВ. ЯНК. от гр.В., ул.“М.“ № 2, вх.Е, ет.5, ап.45, ЕГН *****, да заплати на РДНСК– С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- С., считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – С.: _____